

[Inger Gautier Schmitz.]

var bange for, at de mange kriminelle aborter ville føre til affolkning. Jeg synes, det var en meget stærk glose at anvende. Naturligvis er der mange kriminelle aborter, men jeg vil dog alligevel tro, at dette argument ikke kan være vægtigt nok til at gennemføre en lov som denne — den blev jo forøvrigt heller ikke gennemført sidste år. I år har den første ordfører for forslagsstillerne fremført en anden betragtning. Hun beklager, at den siddende regering ikke har nedsat en svangerskabskommission, idet hun går ud fra, at hvis en svangerskabskommission kom med et vægtigt forslag til hjælp for mødre og svangre kvinder, kunne det måske hindre de sørgelige forbrydelser, som finder sted. Nu er der jo imidlertid nedsat en svangerskabskommission. Denne kommission har formanden i landstinget som formand, og jeg så forleden dag, at hr. Steincke i et interview med „Berlingske Tidende“ udtalte, at han håbede i løbet af to år at kunne gennemføre arbejdet i denne kommission, og at han i høj grad regnede med, at man ville nå frem til en betydelig øget støtte til vordende mødre. Der er altså såvel gennem de forslag, den højtærede minister har forelagt folketinget i år, som gennem det arbejde, man kan forvente i svangerskabskommissionen, udsigt til en betydelig forbedring af mødrenes forhold.

Jeg vil derfor mene, det vil være ovevligt at gå til en udgift på 32 mill. kr. — det tal nævnte den højtærede minister sidste år. Jeg mener, vi skal afvente, hvad der kommer ud af de andre forslag. Da vi imidlertid de sidste år har haft udvalg om dette spørgsmål, synes jeg, det vil være at bryde linien, hvis man nu pure afviser forslaget. Jeg kunne tænke mig, at der var tanker i dette forslag, som kunne tages op til overvejelse i udvalgene angående de forslag, den højtærede socialminister har fremsat. Når man de sidste år såvel fra socialdemokratiets som fra de andre partiers side har kunnet tænke sig at nedsætte udvalg om sagen, ser jeg ingen grund til at ændre denne praksis i år, selvom jeg som sagt forstår, at lovforslaget i den foreliggende skikkelse ikke lader sig gennemføre samtidig med de andre. Det er også min opfattelse, at man her bør gå skridtvis frem.

Erna Sørensen: Det konservative folkeparti har hidtil fulgt en linie, som har ført til en masse forbedringer i den sociale lovgivning. Jeg kan således blot henvise til alle de ting, som den højtærede socialminister nævnte, de forbedringer, der er sket in-

denfor mødrehjælpsinstitutionen, husmoderafløsning og mange andre ting, som vi har medvirket til. Vi har da heller ikke til hensigt at afvise et forslag som det, der her er til behandling, fremsat af det kommunistiske parti, men vi må ligesom den højtærede socialminister spørge: Har vi råd til en sådan foranstaltning i dag, hvor så mange andre opgaver ligger for, opgaver, som er af stor vigtighed for børnenes og de unges fremtid?

Jeg tænker her ikke mindst på vor åndssvageforsorg og sindssygeforsorg, hvor vi i virkeligheden er sakket ganske betydeligt bagud, idet vi mangler hjem til de stakkels åndssvage børn, og sindssygehospitalerne ikke er så moderne, som de burde være. Hvis man måtte komme i den situation, at der blev stillet store krav til mødrehjælpsinstitutionen om yderligere hjælp til de dårligst stillede, tror jeg ikke, at man her på rigsdagen ville gå imod at yde en sådan hjælp, og det synes jeg ville være den fornuftigste vej at gå i øjeblikket.

Der står i lovforslaget, at enhver kvinde, som er medlem af en sygekasse, skulle have ret til barseludstyr, hvile o. s. v., og det vil i virkeligheden sige, at godt 90 pct. af danske kvinder skulle have denne ret. Hvis man gennemfører sådanne regler, hvorefter det bliver staten, der står som den ansvarlige på dette område, tager man ansvaret fra de unge, og jeg er bange for, man derved fratager dem noget af den glæde, det er at skulle have et barn og opdrage det og værne om det. Derfor synes jeg, man skal være forsigtig med at gå ind for, at staten skal betale så store beløb, som der her har været tale om — der har jo været nævnt indtil 32 mill. kr. om året. Det ville virke i høj grad tyngende på vort i øjeblikket stærkt belastede budget.

Jeg er imidlertid indforstået med, at vi ser på forslaget i et udvalg. Måske kan en del af de tanker, som er nedlagt i dette lovforslag, indarbejdes i et af de andre lovforslag, der nu er til behandling, nemlig forslag til lov om arbejderbeskyttelse o. s. v. Jeg vil gerne medvirke til et resultat, men tager på forhånd afstand fra at gå så vidt, som dette lovforslag går.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det er, som det flere gange er blevet sagt, en ganganger, vi står overfor, og selvom jeg ikke tror, der vil komme så forfærdelig meget ud af forhandlingerne, så vil jeg dog foreslå, at lovforslaget går i udvalg; det er min opfattelse, at den socialdemokratiske ordfører ikke vil sætte sig imod dette.